

Socialministeriet har herom svaret følgende:

»Kun i de tilfælde, hvor indkomstdelen i socialindkomsten er over 15.000 kr. højere end den skattepligtige indkomst, kan ordningen medføre forhøjelse af socialindkomsten.

Dette indebærer, at kun hvis landmanden har indkomster i form af ydelser uden tilbagebetalingspligt efter kapitel 9 og 10 i lov om social bistand, indkomster, der er undtagne fra den almindelige skattepligt, sømandsindkomster eller arbejdsgiveradministrerende pensionsbidrag eller fradrag i form af fuldt fradragsberettigede indbetalinger til pensionsordninger m.v., præmier til forsikringer m.v. med begrænset fradragsret, fradragsberettigede gaver eller forskudsafskrivninger og disse indkomster og fradrag tilsammen overstiger 15.000 kr., kan ordningen medføre forhøjelse af socialindkomsten og da kun med den del, der overstiger 15.000 kr.

Da disse indkomster og fradrag antages at være sjældent forekomne blandt de landmænd, ordningen tager sigte på, skønnes det, at ordningen kun i ganske særlige situationer vil medføre forhøjelse af socialindkomsten.

Såfremt disse ganske særlige situationer skal undgås, kræver det ændring af socialindkomstloven, således at de renteudgifter, der danner grundlag for udbetaling af skatteværdien, bliver fradragsberettigede i socialindkomsten i modsætning til den skattepligtige indkomst.«

Spørgsmål 21:

En udtømmende redegørelse udbedes for, hvilke realitetsændringer der vil blive følgen, hvis ordet »driver« i § 1, 2. linie, ændres til »ejer«.

Svar:

Efter den foreslåede § 1 er det en betingelse for udbetaling af den skattemæssige værdi af renteudgifter, at den skattepligtige ved udgangen af det pågældende indkomstår driver landbrug.

Det følger heraf, at i tilfælde, hvor en landbrugsejendom er bortforpagtet, vil reglerne finde anvendelse for den person, der driver landbrugsvirksomheden, d.v.s. forpagteren, medens ejeren af den bortforpagtede landbrugsejendom for så vidt ikke omfattes.

Hvis man i stedet lod ordningen omfatte ejeren af landbruget, ville forpagteren for så vidt være afskåret fra at få nytte af ordningen.

Spørgsmål 26:

Udkast udbedes til den i § 7, stk. 3, nævnte regelfastsættelse.

Svar:

Efter § 7, stk. 3, i lovforslaget fastsætter ministeren for skatter og afgifter de nærmere regler om lovens administration, herunder regler om tidspunktet for udbetaling af den skattemæssige værdi af renteudgifter og om afregning af den del af de udbetalte beløb, der skal dækkes hos kommunerne.

Det er hensigten straks efter vedtagelsen af lovforslaget at udsende en bekendtgørelse i henhold til lovforslagets § 7, stk. 3.

I bemærkningerne til lovforslaget er der imidlertid gjort rede for, hvorledes man nærmere tænker sig ordningen administreret.

Sammenfatningsvis bliver der tale om følgende tilrettelæggelse af administrationen:

1. Ansøgninger om udbetaling af den skattemæssige værdi af renteudgifter indgives skriftligt på et særligt ansøgningsskema til den kommunale ligningsmyndighed efter kalenderårets udløb og senest samtidig med fristen for indgivelse af selvangivelsen for det pågældende indkomstår, jfr. lovforslagets § 6. Som nævnt i svaret på spørgsmål 9, 10 og 13 agter man dog at fremsætte ændringsforslag om en forlængelse af ansøgningsfristen.

2. Den kommunale ligningsmyndighed påser, at betingelserne for udbetaling af den skattemæssige værdi af renteudgifter er opfyldt. I denne forbindelse finder skattestyrelseslovens regler om ansættelse, klage og revision anvendelse, jfr. lovforslagets § 7, stk. 1.

3. Den kommunale ligningsmyndighed afviser ansøgninger, der ikke opfylder betingelserne og sender i øvrigt ansøgningerne videre til statsskattedirektoratet, som skal foretage beregningen af den skattemæssige værdi af renteudgifter.